

Günü Gün Edeceğim Bir Ömür Etmeyeceğim

— kul mehmet · 11 Aralık 2018

Senden ayrı kalmak sensizliği yaşamaktan hep korktum, korktuğum işte başıma geldi, keşke umursamaz olsaydım da bu kadar acıyı ıstırabı yaşayan olmasaydım diyorum lakin kendime diyorum iş işten geçtikten sonra... Ama olmuyor olamıyorum olmadığım içinde şimdi sensiz yaşıyorum, acaba sen bensiz nasıl yaşıyorsun? Yoksa hayır olamaz, yoksa sen beni unuttun mu? Nasıl unuttun neye göre kime göre unuttun, madem bunun bir formülü vardı, giderken neden bana söylemedin ey vefasız! Belki de en iyisi unutmak, ama ne mümkün seni unutmak... Ben kendi hayatımı değil seninle olduğum günlerin hayatını yaşıyorum, işte sende benim hayatımı yaşamadığın için beklide mutlusun, her ne kadar sevsem de sana hak veriyorum, mademki haksız olan benim sana göre unutmak en iyisi galiba, denemem lazım çözmem lazım kendimi bulmam lazım...

Hayatımın yolculuğunda artık kendi rotamı kendim çizmeliyim o yönde devam etmeliyim. Rotamı sana doğru her çevirdiğimde çıkmaz uçurumlara düşüyorum, sana çıkmayan yolda onlarca defa yaralandım vazgeçmedim, ama görüyorum ki sen ilk günden vazgeçmiş en güzelini yapmışsın sanki! İnsanlara karşı yaptıklarıyla sorumlu olmam gerektiğini unutacağım, onlar yaptıklarıyla hatta sen dahi yaptıklarıyla bana karşı terk etmeyi sorumlu tutarak yapmaman gerektiğini unuttun, bende sorumlu olmayacağım sadece beni mutlu edenle insanları mutlu etmekle sorumlu olduğumu bileceğim, diğerlerini es geçeceğim...

Artık başarıya sana göre şuna buna göre değil, kendimi mutlu edecek çerçevede olan başarıya başarı diyeceğim, başkalarının yönlendirmelerine boş vereceğim... Şu an bunları söylerken gönlüm isyan içinde terk etti gitti sanki beni, aman terk edip giderse gitsin, seni tutamayan gitmene mani olacak bir gönül olmadıktan sonra olmasın artık gönül, taş bağlarım yerine aman boş ver derim aman halim olmaz yaman, düşüncelerin anaforuna kapılarak kendimi yok edecek uçurumlara yürümem artık.

Belki yıllar sonra beni görürsen artık seni tanımadığımı görürsen üzülme ben artık bundan sonra böyle yaşayacağım, artık tanımayacağım haberin olsun, üzülürsen kendin sebep olduğun için üzül... Artık duygularımı anlamlandırmak adına uğraş vermeyeceğim, atıyorum üzerimdeki tüm yükleri, senin gibi. Bundan önce yaşadıklarımın bir yanılığdan ibaret sayarak yakıyorum ve yoluma devam ediyorum. Birbirimize yetmedik, yetersizliğimizin sonucunda ayrıldık, bundan sonra birleşmekte yok hayatımda lügatimde yırtım attım, günü birlik yaşayacağım, o günün akşamında yırtarak yeni bir günün sabahında yeni bir ilişkiye başlayarak bağlanmadan, günü gün edeceğim bir ömür etmeyeceğim bir günü... Eğer yine günü gün etmekle mutlu olamazsam, tekrar yeni bir seven bularak bir ömür edeceğim...

Mehmet Aluç